

Народная Воля

ПАМ'ЯТЬ

Владимир Мулявин...
Он родился 12 января. 77 лет назад.
26 января будет 15 лет, как он, не оправившись после страшной
автомобильной аварии, умер. Память об этом легендарном музыканте,
прославившем Беларусь на весь свет, жива.

Борис КРЕПАК
(Из воспоминаний)

«Я пришел на эту землю, чтоб скорей ее покинуть» — эти есенинские слова подходят и к Владимиру Мулявину. Впрочем, что теперь говорить? Настоящие музыканты, как и поэты, вероятно, обречены умирать как-то не так, как обыкновенные люди. Это и больно, и... правильно, потому что музыка, поэзия, живопись существуют не только для радости, но и для того, чтобы всем иногда становилось невмоготу, чтобы душа трезвела хоть раз от бессмысленности земного пребывания и маялась, не находя себе пристанища, но все-таки ища его...

Память как демиург времени и реальности. В ней — залог сотворения человека. Владимир Мулявин сотворил себя. Для нас и тех, кто будет после. Он был свободным, вольным человеком. И пусть он сам расскажет о себе...

Владимир МУЛЯВИН: САМ — О СЕБЕ

***
— Часто ли вспоминаешь детство и в каких случаях?

— Нет, не часто. Это все в прошлом. Дело в том, что детство мое было не слишком розовым. Родители рано развелись, у отца образовалась новая семья, и она много рассказывала о своих двенадцати братьях, которые принимали участие в гражданской войне. Но судьба так распорядилась, что половина братьев сражалась на стороне красных, половина — за белых. Конечно, маме (она была шведкой) трудно было с нами, поэтому я некоторое время жил в Магнитогорске у дяди Филиппа. Там научился хорошо плавать и даже, подражая Чапаеву, переплывал Урал. Восемилетку закончил в Свердловске. С отцом, Георгием Арсентьевичем, встречался, но не часто. Он умер в декабре 1962-го, а ровно через год ушла из жизни и мама...

— Где и как начиналась твоя музыкальная жизнь?

— На родине, в Свердловске, где-то с 11-12 лет. С этого времени гитара, которая постоянно находилась в нашем доме, становится моей лучшей и желанной подружкой. Играл где придется — дома, на улице, в подъездах, в лесу, на берегу реки Исеть. Впрочем, пробовал играть и на других струнных инструментах. С 14 лет я уже точно знал, что буду музыкантом.

— Кто был твоим учителем в музыке?

— С первым учителем мне просто повезло. Его звали Александр Иванович Навроцкий. Бывший политзаключенный, сидел за «диссидентство», но конкретно «за что», по какой статье мотал срок — не рассказывал. Родом из Полтавы, он окончил, кажется, Харьковский институт культуры. Оттуда попал в сталинские лагеря, а после отбытия срока остался жить в Свердловске. Прекраснейший музыкант и педагог, он занимался со мной по шесть-семь часов в сутки.

— Как дальше сложилась твоя судьба?

— В середине 1956-го меня приняли в Свердловское музыкальное училище — отделение народных инструментов по классу балалайки и гитары. Но вскоре за увлечение джазом, точнее «за преклонение перед западной музыкой», меня с треском отчислили из училища. Правда, благодаря Александру Ивановичу восстановили. Однако, не закончив 3-го курса, сам ушел, чтобы зарабатывать на хлеб собственным трудом. Несколько лет выступал в каче-

стве артиста-инструменталиста в концертах при разных российских филармониях. Женился рано, в 18 лет, на эстрадной артистке Лиде Кармальной. Она была сибирячкой — родом из Барнаула. В 1961 году в Свердловске родилась дочь Марина, а вскоре — после утомительных гастролей по российским городам и весям — мы оказались в Беларуси.

— Ты помнишь свой самый первый приезд в Минск?

— Конечно, помню. Первое, что меня поразило на вокзале, — это слово «Минск». Я-то думал, что в Беларуси говорят и пишут только по-русски. Второе — то, что, оставив на какое-то время свой чемодан на стоянке такси и вернувшись, увидел: чемодан на месте! Короче говоря, устроился гитаристом при Белорусской филармонии. Жили трудно: сначала в «ментовке» на вокзале, потом снимали частную квартиру на Ленинском проспекте, недалеко от филармонии, где сейчас магазин «Оптика». Первая наша государственная квартира под №22, правда, с общей кухней, тоже оказалась на этом же проспекте в доме №13, над кинотеатром «Центральный». Через подъезд жил известный скульптор Заир Исаакович Азгур, который, кстати говоря, стал крестным отцом моей дочери Марины. А я вскоре попал в армию, служил в Уручье, где и создал в роте вокальный квартет. Именно во время армейской службы судьба свела меня с музыкантами Ленией Тышко, Валерой Яшкиным и Владом Мисевичем, а чуть позже с Сашей Демешко — будущими «Лявоны», а затем «песнярами».

— Насколько мне известно, эстрадная бригада «Лявоны» появилась в 1968 году как аккомпанирующий состав популярного тогда танцевального женского коллектива «Лявоны». Ты помнишь свой тогдашний репертуар?

— Попробую вспомнить... Но прежде хочу сказать, что до этого я еще играл в ансамбле «Орбита-67» вместе с Толей Побережным и Геной Куприяновым. Играл на камвольном комбинате, в цирке и еще где-то — надо же было кормить семью. А «Лявоны», действительно, впервые «засветились» в 1968-м в составе Владимира и Валерия Мулявиных, Демешко, Тышко, Мисевича, Яшкина и Гурдиани. Репертуар? Очень пестрый. Это песни и романсы «Темная ночь», «Трубачи», «Ямщик, не гони лошадей», «Клен ты мой опавший», «Сирень-черемуха», «Твои глаза» (из репертуара Тома Джонаса), «Что-то из польских «Скальдов», песни в моей обработке — «Чабарок», «Бываю же здоров!»; «Раніца», «Чаму ж мне не пець».

(Окончание на 3-й стр.)

БЕЛСТАТ ПАВЕДАМЛЯЕ..

У Беларусі інфляцыя ўпала да рэкордна нізкага ўзроўню — 4,6% за год

Цэны на тавары і платныя паслугі ў 2017 годзе выраслі на 4,6% (звесткі за снежань мінулага года да аналагічнага перыяду 2016-га).

Больш за ўсё ў мінулым годзе падаражэлі платныя

паслугі — на 9,5% (у снежні — на 0,5%). Харчовыя тавары сталі за 2017 год даражэй на 4,2% (у снежні — на 0,7%), а нехарчовыя — на 2%. Пры гэтым на нехарчовыя тавары ў снежні і ўвогуле зафіксавалі дэфля-

цыю, цэны ўпалі на 0,9%. Гэта рэкордна нізкі ўзровень інфляцыі для Беларусі. За 2016 год цэны на тавары і платныя паслугі ў Беларусі выраслі на 10,6%, а ў 2015 годзе — на 12%.

АФІЦЫЙНА

Уладзімір МАКЕЙ,

міністр замежных спраў Рэспублікі Беларусь:

Крокі па спрашчэнні візавага рэжыму

Паводле слоў міністра, які ўчора браў удзел у прэзідэнцкай нарадзе, ужо сёлета могуць быць прыняты новыя крокі па лібералізацыі візавага рэжыму.

— Тая лінія на лібералізацыю візавага рэжыму, якая ў свой час была ўхвалена кіраўніком дзяржавы ў мэтах развіцця нашага турыстычнага, дзелавога патэнцыялу, з'яўляецца правільнай. Было прынята рашэнне і далей рухацца акурата ў гэтым кірунку, ствараць больш палегчаныя ўмовы для пазездак замежных грамадзян у Беларусі.

Цяпер замежнікі з 80 краін могуць прылятаць у Мінск на пяць дзён без візы.

А турысты, якія едуць у некаторыя раёны Брэсцкай і Гродзенскай абласцей, могуць заставацца ў Беларусі 10 дзён без візы.

Таксама кіраўнік МЗС разлічвае, што ў гэтым годзе Беларусь і Расія змогуць дамовіцца аб узаемным прызнанні візы.

— У блэйжышы частыя прапановы, якія мы атрымалі ад нашых расійскіх партнёраў, будуць прааналізаваны, дапрацаваны, і мы дамо калегам, на наш погляд, добры салідны дакумент, які паслужыць асновай для далейшай работы па спрашчэнні візавага рэжыму ў цэлым, — заявіў Уладзімір Макей.

А вось наконт дамовы з

ЕС аб лібералізацыі візавага рэжыму тэрміны пакуль не агульваюцца.

— Гэтыя пагадненні практычна знаходзяцца ў завяршальнай стадыі, але застаецца яшчэ некалькі палажэнняў, якія нам неабходна дадаткова абмеркаваць з нашымі еўрапейскімі партнёрамі.

Толькі пасля падпісання пагадненняў аб спрашчэнні візавага рэжыму і аб рэадмісіі беларусы змогуць разлічваць на патаненне шэнгенскай візы — 35 еўра замест 60.

Тым часам, паведаміў Макей, краіна вядзе перамовы з Кітаем аб спрашчэнні візавага рэжыму і «з шэрагам краін» — аб уводзе бязвізавага рэжыму.

ПАРАЎНАЕМ!

Кошт паліва ў Расіі і Беларусі

Колькі сёння каштуе паліва на расійскіх і беларускіх АЗС?

Марка паліва	Беларусь (у бел.рублях)	Расія (у бел.рублях)
AI-92	1,19	1,24-1,45
AI-95-K5	1,27	1,32-1,56
DT-K5	1,29	1,20-1,45
Газ	0,69	0,60-0,68

Вольга ГРЫНЯВІЦКАЯ.

СУД

Колькі дадуць за патрон?

Сёння будзе вынесены прысуд былому фігуранту «справы патрыётаў» Андрэю Бяляўскаму.

Учора суд Ленінскага раёна Мінска пачаў разгляд крымінальнай справы супраць мінскага мастака-дизайнера Андрэя Бяляўскага.

Былы фігурант «справы патрыётаў» абвінавачваецца ў захоўванні аднаго патрона (ч.2 арт.295 Крымінальнага кодэкса). Гэты артыкул

прадугледжвае пазбаўленне воі да гадоў.

На судзе Андрэй Бяляўскі цалкам прызнаў сваю віну ў захоўванні патрона ад аўтамата Калашнікава і патлумачыў, што знайшоў яго ў машыне, якую купіў яшчэ ў 2013 годзе. А забраў яго сабе ў якасці сувеніра.

Папрасіў прызначыць Бяляўскаму пакаранне ў выглядзе абмежавання волі тэрмінам на 1 год без накіравання ў папраўчы ўстанова адкрытага тыпу («хатняя хімія»). Суд агучыць рашэнне сёння.

Аляксандр НИКАНОРАЎ.

ПРОЩАЛЬНЫЕ СЛОВА

Пусть пухом тебе будет родная белорусская земля...

Жизнь испытывала Петра Петровича Ткачева не один раз. И в разных местах крупнейшего Советского Союза, и за его границами. Много горячих точек Афганистана прошел он. Смерть подстерегала на каждом шагу, но вернулся на Родину живым, с наградами. На заслуженный отдых вышел в звании полковника.

Но не таков он, коренной минчанин, выходец из обычной, очень трудобойливой рабочей семьи, чтобы сидеть без дела. Последние годы принимал активное участие в становлении ряда предпринимательских структур, а не так давно подставил плечо крупной государственной организации.

Петр Петрович Ткачев родился 11 апреля 1953 года. После окончания средней школы поступил в Минский политехнический институт.

Имея высшее образование, дальнейшую жизнь связал со специальными подразделениями Министерства внутренних дел.

Казалось бы, жить еще да жить. Но... В минувший вторник остановилось его сердце. Навсегда.

Возвращался на машине из служебной поездки в Гродно, спереди водитель и руководитель организации, он — на заднем сиденье. На каком-то отрезке дороги разговоры смолкли, компаньонаном показалось, что Петр Петрович задумался. А когда подъехали к Минску, окликнули — не отозвался. Вот такая легкая смерть — во сне.

Но в наших душах, душах его товарищей, она отозвалась тяжелой болью.

Невозможно поверить в то, что больше не будет рядом с нами Петра Петровича. Жизнерадостного, скромного, дружелюбного, готового прийти на помощь в любое время.

Бывай, дружка! Пусть родная белорусская земля будет тебе пухом.

Мы скорбим и выражаем искренние соболезнования всем родным Петра Петровича.

Группа товарищей.

Да ўварі!

Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

БЕЗ РУЖОВЫХ АКУЛЯРАЎ

Аляксандр КЛАСКОЎСКІ,
спецыяльна для «Народнай Волі»

Не падзеліць Дзень Волі?

У беларускай апазіцыі абмяляваўся новы скандал. Мікола Статкевіч з групай паплекнікаў пад сцягам Беларускага нацыянальнага кангрэса пачаў падрыхтоўку да масавага святкавання 25 сакавіка ў Мінску стагоддзя абвясчэння БНР. І хаця на першае пасяджэнне адпаведнага аргкамітэта, якое мусіць адбыцца днём, запрашаюцца іншыя зацікаўленыя арганізацыі ды асобы, — самыя буйныя апазіцыйныя структуры (правацэнтрысты, Партыя БНФ), мяркуючы па рэакцыі іх лідараў у медыях, далучацца да ініцыятывы Статкевіча не паспяшаюцца.

У прыватнасці, крытыкі ініцыятывы нагадваюць, што летася ўжо створаны і даўно працуе грамадскі аргкамітэт у справе святкавання стагоддзя БНР на чале з акадэмікам Радзімам Гарошкім. Таксама выказваюцца засяродзі, што ў выпадку прагэстнай акцыі можа быць паўтор драматычных падзей 25 сакавіка 2017 года, калі маніфестацыя ў Мінску была здушана сілавікамі.

Не сакрэт, што Статкевіч і апазіцыйны мейнстрым даўно не могуць знайсці агульнай мовы. Летася між БНК ды іншымі структурамі была канкурэнцыя, хто асядлае, узначаліць «дармадзкія» прагэсты. Статкевіч абвясчаў свой марш, правацэнтрысты — свой. Гэта толькі збівала з панталыку актывістаў і тых, хто ўпершыню хацелі далучыцца да вулічных акцый: каго слухаць, за кім ісці?

Летаўня ж сталічная акцыя 25 сакавіка, якая паводле задуму мусіла стаць кульмінацыяй прагэстаў, аказалася зусім без правадыроў — іх банальна «павязалі». Між тым Статкевіч загадаў абвясціць, што бярэ адказнасць за тую акцыю на сябе.

Цяпер яго апаненты, згадваючы леташні аблом, кажуць: Мікола зноў цягне коўдру на сябе, спекулюе на святой даце, хоча яе прыватызавать, змяшаць жанры святкавання і прагэсту. У сваю чаргу Статкевіч, былы палітвязень №1 і заслужаны вулічны баец, кпіць з тых, хто, маўляў, хоча ў такі сімвалічны дзень абмежавацца пакаёвымі мерапрыемствамі, выпіўкай. Лідар БНК і яго аднадумцы ўважаюць за годны варыянт святкавання юбілею шэсце ў сталіцы ад плошчы Якуба Коласа да плошчы Незалежнасці з наведаннем месцаў, звязаных з гісторыяй БНР.

«Дзень Волі павінен прадэманстраваць моц і еднасць беларускага народа», — заявіў Статкевіч з гэтай нагоды ў «Фэйсбуку». Але можа здарыцца так, што гэта дата не з'яднае нават беларускую апазіцыю.

Свая праўда ў Статкевіча: ён упарта імкнецца пашыраць абсяг свабоды, кідаць выклік уладзе, што жорстка абмяжоўвае канстытуцыйнае права беларусаў на мірныя сходы.

Але свая праўда і ў тых, хто кажа, што не варта мяшаць боб з гарохам, святкаванне з прагэстам. Што акцыя не мусіць быць дэля паказу, што самы круты лідар. Што не трэба раз-пораз падстаўляць людзей пад дручкі, штрафы, арышты проста дзеля прышчыну. І што малалюдныя акцыі толькі дыскрэдытуюць саму ідэю вулічнага прагэсту.

Зрэшты, рызыкну спыгназаваць, што гэтым разам улады не наважачца на такую дэманстрацыю грубай сілы, як тэта было 25 сакавіка летася. Тады яны былі надта напалоханымі размахам «дармадзкіх» прагэстаў, але цяпер дэкрэт №3 фактычна не дзейнічае і грамадска-палітычная сітуацыя нашам спакайнейшая. Звыш таго, Мінск закуліна паабяцаў Захаду, што блейтай трыхваў у рэспрэсіі, непарапарцыянальнага ўжывання паліцэйскай сілы не будзе.

Але ж і аддаваць апазіцыі галоўны праспект наўрад ці захоцць. Таму могуць прапанаваць ініцыятарам меркаванага шэсця (якія ўсё ж збіраюцца падаць заяўку ў гарвыканкам) плошчу Бангалор. Інчай кажучы, тую «сабачую пляцоўку», куды Статкевіч прышчыпова не ходзіць.

І што тады — зноў несанкцыянаваная акцыя? Але ці шмат народу на яе выйдзе, памятаючы леташні разгон? Ды яшчэ і крытыкі Статкевіча з іншых апазіцыйных структур, пэўна ж, будуць дэ-факта дыскрэдытаваць яго задуму.

Варта ўзяць пад увагу і той момант, што ўлада спрабуе ладзіць нейкую, хай сабе і кволую, беларусізацыю. Паказальна, што Аляксандр Лукашэнка ў вышаванні ўдзельніка канферэнцыі «Падзеі 1917 года ў гістарычных лёсах Беларусі», што праходзіла ў снежні ў БДУ, падкрэсліў: найважнейшай падзеяй тых гадоў быў Першы Усебеларускі з'езд. Між тым рада з'езду акурат і спрычынілася трохі пазней да стварэння БНР.

Такім чынам, і наўрад прысе пераасэнсоўваюць айчынную гісторыю, асярджана праасоўваюцца ў бок тых трактовак, за якія раней бэсцілі «нацыяналістычную апазіцыю». Магчыма, на глебе юбілею БНР улада і яе апаненты маглі б знайсці пэўныя пункты сударанання. Але сварка ў самой апазіцыі дае козыры прыхільнікам жорсткай кансерватыўнай лініі: маўляў, ну з кім там можна дамаўляцца? Сцэнар жа, прапанаваны Статкевічам і яго прыхільнікамі, наўрад могуць успрыняць як наўмысна канфрантацыйны.

Сам ён заяўляе, што «ў беларускай апазіцыі няма іншага механізма ціску на ўладу, акрамя масавых вулічных акцый». Аднак ці варта абіраць дзеля спробы такога ціску менавіта стагоддзе БНР — святочны, урачысты дзень?

Ды і ўвогуле, каб ціск быў эфектыўны, патрэбна багата складнікаў, акрамя змагарнага пафасу. І ці не найперш — згуртаванасць апанентаў рэжыму, жалезны супольны план. А тут мы бачым, што апазіцыянеры вась-вось перасварацца, не падзялішы юбілейны Дзень Волі.

Які лёс чакае ЕГУ?

17 лістапада 2017 года Еўрапейскі гуманітарны ўніверсітэт адзначаў сваё 25-годдзе. Урачыстасці праходзілі ў новым навучальным корпусе, які ўстанове падарылі ўлады Літвы і які месціцца ў гістарычным цэнтры Вільнюса. А 21 снежня камісія Цэнтра ацэнкі якасці адукацыі Літвы (SKVC) незалежна ацаніла дзейнасць ЕГУ і не рэкамендавала яго да акрэдытацыі. Да канца студзеня будзе вядома, захаваецца ўніверсітэт ці будзе ліквідаваны.

3 гісторыі пытання

Як вядома, ЕГУ – беларускі праект. Універсітэт быў створаны ў 1992 годзе прафесарам Анатомем Міхайлаўем, які дотым сабраў імязменны рэктарат устаноў. Нейкі час ЕГУ наўраці з БУ ўдзіліся лепшым універсітэтам Беларусі і займаў першыя радкі ў рэйтынгах беларускіх ВНУ.

У 2004 годзе ЕГУ з-за канфілікту з уладамі пазбавіўся ардынаў пачоўцаў у Мінску і быў вымушаны спыніць дзейнасць. Праз год універсітэт аднавіў сваю працу ў Вільнюсе, гэта стала магчымым дзякуючы фінансавай падтрымцы Літвы і Еўрапейскага Саюза. Сёння ЕГУ лічыцца беларускай ВНУ, але пры гэтым мае статус беларускага ўніверсітэта ў вызначэнні, што абсалютна надарэкаваў яго прадстаўнікі. Большасць студэнтаў універсітэта – беларусы. Зараз у ЕГУ навучаецца 847 студэнтаў, 95% – грамадзяне і рэзідэнты Беларусі. А за 12 год дзейнасці ў Літве дзіцячы ЕГУ атрымаў 2124 чалавек.

Неаднойчы ў беларускай грамадскай палітацыі паставілі пытанне: наколькі ЕГУ можна лічыць беларускім універсітэтам, нацягвальным праектам? Як чапа выпускі ВНУ вяртаюцца на Радзіму, каб працаваць на яе карысць? Увогуле: ці не стаў гэта праект, які задурачыў і беларускія ВНУ з еўрапейскай якасцю адукацыі і пачаўцаў такіх і быў, проста каналам эміграцыі для беларускай моладзі?

Апашнія некалькі гадоў ЕГУ ўсё часцей згадваецца ў сувязі са скандаламі, а не якімі падзеямі. Чуцалі нават абвінавачванні ў фінансавых злоўжываннях у бок прадстаўнікоў кіраўніцтва, і не усю інфармацыю ўніверсітэт абвораў. З розных прычын ЕГУ пакідаюць прафесійнае выкладчыцкае, здаралася, што сахадзілі цэлымі групамі, як у 2013 годзе. Тады выкладчыцкі, не згодны з палітыкай кіраўніцтва ўніверсітэта, старэйшы і прафесар «за новае ЕГУ». З-за новае ЕГУ». Анастас Дзяржэў выкладчыцаў Анатоль Міхайлаў пакаўпаў пасаду рэктара, зараз ён працідуе ЕГУ з 2014 года ў ЕГУ ўжо змянілі тры рэктары.

Аргументы «за»

Максімас МІЛТА,

кіраўнік аддзела камунікацый

– Мы зараз працуем у пільным рэжыме і вельмі актыўна супрацоўнічаем з уладамі Літвы. І ніколі не сумняемся, што пытанне з ЕГУ будзе палітычна вырашана. За 2015–2017 гады ва ўніверсітэце адбыўся шэраг вельмі істотных рэформ, якія зрабілі ўніверсітэт больш праймавальным, але чакаў і прафесійнага дзейнасці і стратэгічнага

ШТРЫХ

«Баюся, што сёння гэта недарэмныя трывогі»

Заснавальнік і прэзідэнт ЕГУ Анатоль Міхайлаў апошнім часам рэдка мае камментары беларускім лямур. Маўляў, заімаў брудна выніта ў яго адрац.

Улістаўце і запысалася ў мяне нявольную гутарку. Тады яшчэ не было вядома пра неатаўную ацэнку ЕГУ літоўскім цэнтрам, але

чуткі, што ЕГУ на мяне закрэпчыў, ужо актыўна распаўсюджвалася. Анатоль Міхайлаў не хаваў свайго СМІ. Прамаўца, што часта не здарма мабільны тэлефон, калі на дзісплей высветляецца беларускі нумар. Маўляў, заімаў брудна выніта ў яго адрац.

– Анастас Арсенвіч, як вы адпавядаеце гэтым сёння адважліва ў ЕГУ? Шмат розных каментарыяў і пытанняў...

– Шыра кажуць, я гэтага не чакаў. Мы, наўраць, неадаптыўныя, што дапаможа, акую нам аказалі, не з'яўляецца

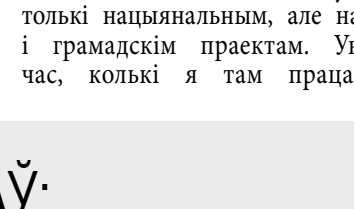
нечым самай сабой зразумелым. Мы трохі разабіжымся... У кожнага з нас ёсць свой уласны крыж, які трэба несці па жыцці. А калі нехта дапамагае несці гэты крыж, ніякі мышыслы сабебодзі, і наўраць адважліва ў ЕГУ? Шмат розных каментарыяў і пытанняў...

– Вы зараз кажаце пра сітуацыю ў ЕГУ?

– Я зараз кажу і пра чалавечы час, калі я там працаваў, і пра панау

Аргументы «супраць»

Павел ЦЕРАШКОВІЧ,

прафесар, супрацоўнік ЕГУ ў 2003–2014 гадах, старшыня Сенаата ЕГУ ў 2009–2014 гадах

– ЕГУ ніколі не быў не толькі нацягвальным, але чакаў і прафесійнага дзейнасці і стратэгічнага кіраўніцтва. У гэтым сёння ні прайшлі, бачаць адну бачуць аднаго беларускага ўніверсітэта, што ў Беларусі сапраўды існуе спецыяльнае пытанне, і пра сітуацыю ў Беларусі.

– Нама зацярылі, што ўніверсітэт можа закрэпчыць?

– ЕГУ зацвердыў быў на валацкі. Я ўвядуся, што сёння гэта недарэмныя трывогі. Мы пера-

Уладзімер ДУНАЕУ,

прафесар, прафэктар ЕГУ ў 1992–2008 гадах

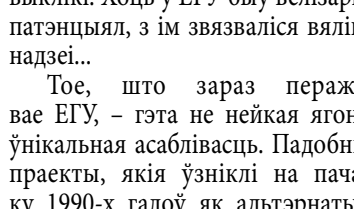
– Калі ўніверсітэт атрымаў статус універсітэта, гэта быў перамога, і я кім быў яшчэ сёння ні прайшлі, бачаць адну бачуць аднаго беларускага ўніверсітэта, што ў Беларусі ён не змог быць сабе тэрмінальна.

– Нама зацярылі, што ўніверсітэт можа закрэпчыць?

– ЕГУ зацвердыў быў на валацкі. Я ўвядуся, што сёння гэта недарэмныя трывогі. Мы пера-

Аргументы «за»

Анатоль Міхайлаў

заснавальнік і прэзідэнт ЕГУ

– Яны часта працуюць у пільным рэжыме і вельмі актыўна супрацоўнічаюць з уладамі Літвы. І ніколі не сумняемся, што пытанне з ЕГУ будзе палітычна вырашана. За 2015–2017 гады ва ўніверсітэце адбыўся шэраг вельмі істотных рэформ, якія зрабілі ўніверсітэт больш праймавальным, але чакаў і прафесійнага дзейнасці і стратэгічнага кіраўніцтва. У гэтым сёння ні прайшлі, бачаць адну бачуць аднаго беларускага ўніверсітэта, што ў Беларусі сапраўды існуе спецыяльнае пытанне, і пра сітуацыю ў Беларусі.

– Нама зацярылі, што ўніверсітэт можа закрэпчыць?

– ЕГУ зацвердыў быў на валацкі. Я ўвядуся, што сёння гэта недарэмныя трывогі. Мы пера-

Станіслаў ШУШКЕВІЧ,

палітык, член-карапацэнт НАН Беларусі

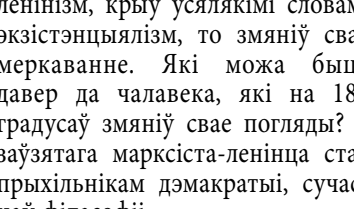
– Я лічу, што гэту арганізацыю трэба прыкрыць, бо ЕГУ ператварыўся ў камерцыйнае праект, які мае прыбытак перш за ўсё Анатоль Міхайлаў і яго апазіцыю, а не для Беларусі. Яны сядзяць на еўрапейскай заробковай плане (у прасу трыццаць тысяч еўра ў месяц), а адкаўміны працэ ідзе вельмі дранна, ён фактычна антыбеларускі, што б яны там ні даводзілі. Адтуль атрымаў вынікі навуковых працэ, якія вывучылі сітуацыю за кошт пераважна навуковых краін, якія спачатку субсідзіравалі ўніверсітэт, стаўдзецца, што гэта будзе беларускі ўніверсітэт у замежжы. Але ён такім не стаў. Ён стаў сродкам прыбытку Міхайлава і яго набліжэных.

– Нама зацярылі, што ўніверсітэт можа закрэпчыць?

– ЕГУ зацвердыў быў на валацкі. Я ўвядуся, што сёння гэта недарэмныя трывогі. Мы пера-

Аргументы «супраць»

Анатоль Міхайлаў

заснавальнік і прэзідэнт ЕГУ

– Яны часта працуюць у пільным рэжыме і вельмі актыўна супрацоўнічаюць з уладамі Літвы. І ніколі не сумняемся, што пытанне з ЕГУ будзе палітычна вырашана. За 2015–2017 гады ва ўніверсітэце адбыўся шэраг вельмі істотных рэформ, якія зрабілі ўніверсітэт больш праймавальным, але чакаў і прафесійнага дзейнасці і стратэгічнага кіраўніцтва. У гэтым сёння ні прайшлі, бачаць адну бачуць аднаго беларускага ўніверсітэта, што ў Беларусі сапраўды існуе спецыяльнае пытанне, і пра сітуацыю ў Беларусі.

– Нама зацярылі, што ўніверсітэт можа закрэпчыць?

– ЕГУ зацвердыў быў на валацкі. Я ўвядуся, што сёння гэта недарэмныя трывогі. Мы пера-

Аргументы «за»

Анатоль Міхайлаў

заснавальнік і прэзідэнт ЕГУ

– Яны часта працуюць у пільным рэжыме і вельмі актыўна супрацоўнічаюць з уладамі Літвы. І ніколі не сумняемся, што пытанне з ЕГУ будзе палітычна вырашана. За 2015–2017 гады ва ўніверсітэце адбыўся шэраг вельмі істотных рэформ, якія зрабілі ўніверсітэт больш праймавальным, але чакаў і прафесійнага дзейнасці і стратэгічнага кіраўніцтва. У гэтым сёння ні прайшлі, бачаць адну бачуць аднаго беларускага ўніверсітэта, што ў Беларусі сапраўды існуе спецыяльнае пытанне, і пра сітуацыю ў Беларусі.

– Нама зацярылі, што ўніверсітэт можа закрэпчыць?

– ЕГУ зацвердыў быў на валацкі. Я ўвядуся, што сёння гэта недарэмныя трывогі. Мы пера-

Иван ТИТЕНКОВ: «В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу...»

Бывший управляющий делами президента Иван Титенков живет не в Германии и не в России, а в Беларуси. Не так давно Иван Иванович был замечен в центре Минска, недалеко от места своей прежней работы. «Народная Воля» провела интервью с бывшим руководителем государственного информационного центра, который сегодня ведет совершенно не публичный образ жизни.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

ВАСИЛИЙ ШЛЫНДИКОВ: «Предприятия, которые находятся под крышей Управления делами президента, давно нужно было приватизировать...»

В последние годы экс-глава Управления делами президента ели люди думают и есть люди вершат: в системе, в идеологии, во все то, что им волновало в голове с самого детства... Иван Титенков говорил, что в области управления делами президента не хватает ни одного специалиста. В последнее время Титенков часто встречается с Шлындиковым на похороны.

– Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты. – Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

КТО ЕСТЬ КТО?

Иван Титенков родился 5 ноября 1953 года в деревне Клевичи Костюковичского района Могилёвской области. В 1981 году окончил Белорусскую сельхозакадемию (ныне – Белорусский аграрный университет). В 1990–1994 годах – депутат Верховного Совета Беларуси.

УДАКЛАДАННЕННЕ

Прабачце, Валерыя Вацлававіч...

«Падмануты...» – так называўся артыкул В.Герасімскага, апабубіраваны ў нумары «Народнай Воля». На жаль, з-за недакладнага з'яўлення падзямля падзямля прайшла і індывідуальна адміністрацыя прэзідэнта Рэспублікі Беларусь В.Мікешчына (было напісана «УМікешчына»). Прабачце, Валерыя Вацлававіч, а таксама усё шапонаўчым чынам да дачуначнага памылку. «Народная Воля» дарэчы сваім імям, а тама апэратыва вытравіла недакладнасці.

Владимир МУЛЯВИН: СМ – О СЕБЕ

Исполняясь и мои сочинения: «Лада», музыкальная фантазия на тему народной песни «Перапалачка», «Белорусский парадокс», а также песни «Тройка-Русь» и «Пираты» на стихи Роберта Рождественского. Сопровожал на гитаре испанские народные песни, «Поешь шмем» Римского-Корсакова... – А как появились «Песняры»? – Как ты заметил, сам я в природе фольклорист. Люблю народную музыку, особенно славянскую. На первых порах в своих программах пытался связать в один узел фольклорные мелодии Беларуси, России, Украины. Но это было немалым заданием. Казалось бы, они схожи по чисто славянскому духу. Но по другому счету они все же отличались друг от друга. И эти отличия нужно было выявить, показать. В частности, найти те музыкальные сокровища, ни на чьи не похожие, которые в памяти народной хранит белорусская земля.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

ВАСИЛИЙ ШЛЫНДИКОВ: «Предприятия, которые находятся под крышей Управления делами президента, давно нужно было приватизировать...»

В последние годы экс-глава Управления делами президента ели люди думают и есть люди вершат: в системе, в идеологии, во все то, что им волновало в голове с самого детства... Иван Титенков говорил, что в области управления делами президента не хватает ни одного специалиста. В последнее время Титенков часто встречается с Шлындиковым на похороны.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

КТО ЕСТЬ КТО?

Иван Титенков родился 5 ноября 1953 года в деревне Клевичи Костюковичского района Могилёвской области. В 1981 году окончил Белорусскую сельхозакадемию (ныне – Белорусский аграрный университет). В 1990–1994 годах – депутат Верховного Совета Беларуси.

УДАКЛАДАННЕННЕ

Прабачце, Валерыя Вацлававіч...

«Падмануты...» – так называўся артыкул В.Герасімскага, апабубіраваны ў нумары «Народнай Воля». На жаль, з-за недакладнага з'яўлення падзямля падзямля прайшла і індывідуальна адміністрацыя прэзідэнта Рэспублікі Беларусь В.Мікешчына (было напісана «УМікешчына»). Прабачце, Валерыя Вацлававіч, а таксама усё шапонаўчым чынам да дачуначнага памылку. «Народная Воля» дарэчы сваім імям, а тама апэратыва вытравіла недакладнасці.

Владимир МУЛЯВИН: СМ – О СЕБЕ

Исполняясь и мои сочинения: «Лада», музыкальная фантазия на тему народной песни «Перапалачка», «Белорусский парадокс», а также песни «Тройка-Русь» и «Пираты» на стихи Роберта Рождественского. Сопровожал на гитаре испанские народные песни, «Поешь шмем» Римского-Корсакова... – А как появились «Песняры»? – Как ты заметил, сам я в природе фольклорист. Люблю народную музыку, особенно славянскую. На первых порах в своих программах пытался связать в один узел фольклорные мелодии Беларуси, России, Украины. Но это было немалым заданием. Казалось бы, они схожи по чисто славянскому духу. Но по другому счету они все же отличались друг от друга. И эти отличия нужно было выявить, показать. В частности, найти те музыкальные сокровища, ни на чьи не похожие, которые в памяти народной хранит белорусская земля.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

ВАСИЛИЙ ШЛЫНДИКОВ: «Предприятия, которые находятся под крышей Управления делами президента, давно нужно было приватизировать...»

В последние годы экс-глава Управления делами президента ели люди думают и есть люди вершат: в системе, в идеологии, во все то, что им волновало в голове с самого детства... Иван Титенков говорил, что в области управления делами президента не хватает ни одного специалиста. В последнее время Титенков часто встречается с Шлындиковым на похороны.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

КТО ЕСТЬ КТО?

Иван Титенков родился 5 ноября 1953 года в деревне Клевичи Костюковичского района Могилёвской области. В 1981 году окончил Белорусскую сельхозакадемию (ныне – Белорусский аграрный университет). В 1990–1994 годах – депутат Верховного Совета Беларуси.

УДАКЛАДАННЕННЕ

Прабачце, Валерыя Вацлававіч...

«Падмануты...» – так называўся артыкул В.Герасімскага, апабубіраваны ў нумары «Народнай Воля». На жаль, з-за недакладнага з'яўлення падзямля падзямля прайшла и індывідуальна адміністрацыя прэзідэнта Рэспублікі Беларусь В.Мікешчына (было напісана «УМікешчына»). Прабачце, Валерыя Вацлававіч, а таксама усё шапонаўчым чынам да дачуначнага памылку. «Народная Воля» дарэчы сваім імям, а тама апэратыва вытравіла недакладнасці.

Владимир МУЛЯВИН: СМ – О СЕБЕ

Исполняясь и мои сочинения: «Лада», музыкальная фантазия на тему народной песни «Перапалачка», «Белорусский парадокс», а также песни «Тройка-Русь» и «Пираты» на стихи Роберта Рождественского. Сопровожал на гитаре испанские народные песни, «Поешь шмем» Римского-Корсакова... – А как появились «Песняры»? – Как ты заметил, сам я в природе фольклорист. Люблю народную музыку, особенно славянскую. На первых порах в своих программах пытался связать в один узел фольклорные мелодии Беларуси, России, Украины. Но это было немалым заданием. Казалось бы, они схожи по чисто славянскому духу. Но по другому счету они все же отличались друг от друга. И эти отличия нужно было выявить, показать. В частности, найти те музыкальные сокровища, ни на чьи не похожие, которые в памяти народной хранит белорусская земля.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

ВАСИЛИЙ ШЛЫНДИКОВ: «Предприятия, которые находятся под крышей Управления делами президента, давно нужно было приватизировать...»

В последние годы экс-глава Управления делами президента ели люди думают и есть люди вершат: в системе, в идеологии, во все то, что им волновало в голове с самого детства... Иван Титенков говорил, что в области управления делами президента не хватает ни одного специалиста. В последнее время Титенков часто встречается с Шлындиковым на похороны.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

КТО ЕСТЬ КТО?

Иван Титенков родился 5 ноября 1953 года в деревне Клевичи Костюковичского района Могилёвской области. В 1981 году окончил Белорусскую сельхозакадемию (ныне – Белорусский аграрный университет). В 1990–1994 годах – депутат Верховного Совета Беларуси.

УДАКЛАДАННЕННЕ

Прабачце, Валерыя Вацлававіч...

«Падмануты...» – так называўся артыкул В.Герасімскага, апабубіраваны ў нумары «Народнай Воля». На жаль, з-за недакладнага з'яўлення падзямля падзямля прайшла и індывідуальна адміністрацыя прэзідэнта Рэспублікі Беларусь В.Мікешчына (было напісана «УМікешчына»). Прабачце, Валерыя Вацлававіч, а таксама усё шапонаўчым чынам да дачуначнага памылку. «Народная Воля» дарэчы сваім імям, а тама апэратыва вытравіла недакладнасці.

Владимир МУЛЯВИН: СМ – О СЕБЕ

Исполняясь и мои сочинения: «Лада», музыкальная фантазия на тему народной песни «Перапалачка», «Белорусский парадокс», а также песни «Тройка-Русь» и «Пираты» на стихи Роберта Рождественского. Сопровожал на гитаре испанские народные песни, «Поешь шмем» Римского-Корсакова... – А как появились «Песняры»? – Как ты заметил, сам я в природе фольклорист. Люблю народную музыку, особенно славянскую. На первых порах в своих программах пытался связать в один узел фольклорные мелодии Беларуси, России, Украины. Но это было немалым заданием. Казалось бы, они схожи по чисто славянскому духу. Но по другому счету они все же отличались друг от друга. И эти отличия нужно было выявить, показать. В частности, найти те музыкальные сокровища, ни на чьи не похожие, которые в памяти народной хранит белорусская земля.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет, как в Минске живу... – У вас же, если не ошибаюсь, самая обчная пенсия, но в особые заслуги... Квартал на жилье? – Так, никаких особых заслуг у меня и нет. Поэтому как всем платят, так и мне... Но я ни на что не жалуюсь, мне всего хватает... – Египетские гуманитарные университеты.

ВАСИЛИЙ ШЛЫНДИКОВ: «Предприятия, которые находятся под крышей Управления делами президента, давно нужно было приватизировать...»

В последние годы экс-глава Управления делами президента ели люди думают и есть люди вершат: в системе, в идеологии, во все то, что им волновало в голове с самого детства... Иван Титенков говорил, что в области управления делами президента не хватает ни одного специалиста. В последнее время Титенков часто встречается с Шлындиковым на похороны.

– Так я давно уже в Беларуси! Увлеклась, отпустил Иван Иванович Титенков на вопрос о месте жительства. – В мае уже седьмой год будет,

ВІШУЕМ!

Аляксандр ВАЙТОВІЧ: «Яшчэ дрывы секчы магу!»

Днямі 80-гадовы юбілей адвядкаваў вядомы вучоны-фізік, былы старшыня Нацыянальнай акадэміі навук і кіраўнік Савета Рэспублікі Аляксандр Вайтовіч.

Аляксандр Вайтовіч саб-на жыццё, кожны сам па сабе. Але, калі сустракаем, любіць імі прыводзіць час.

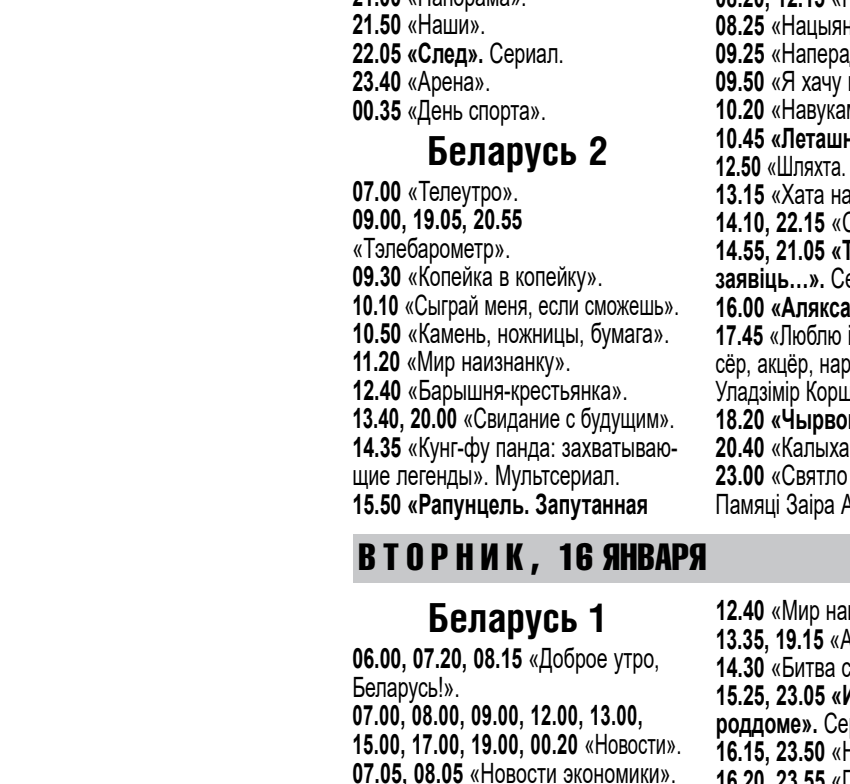
Алена ВЯРГЕЕНКА: «Я яе выгнала са сваёй групы...»

Першы трэнер беларускай тэнісісткі Арыны Сабаленка распавяла «Народнай Воле» пра тое, як з дзяцінства заргантоваўся характар спартсменкі.

У апошні час Арына прагрэсіўна, а напрыканці мінулага года нават стала на нейкі час першай ракеткай Беларусі.

Грыб, яны вытравалі ўсе спарбнітэры, якія толькі можна. Забіралі ўсе прызы, і кажа: «Лена, прыходзь, я тебе навуку, як з дзеткамі працаваць, а сама хату на пэніс смілы».

Трыб, яны вытравалі ўсе спарбнітэры, якія толькі можна. Забіралі ўсе прызы, і кажа: «Лена, прыходзь, я тебе навуку, як з дзеткамі працаваць, а сама хату на пэніс смілы».

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Добroe утро, Беларусь!». 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости».

Беларусь 2

07.00 «Телелур». 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости».

Беларусь 3

07.00 «Телелур». 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости».

Беларусь 4

07.00 «Телелур». 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости».

Беларусь 5

08.00 Футбол. Чемпионат Англии. «Ливерпуль» — «Манчестер Сити».

Беларусь 6

08.00 Футбол. Чемпионат Беларуси. «Шахтер» (Солігорск) — «Динамо» (Молодечню).

Беларусь 7

08.00 Футбол. Чемпионат Англии. «Манчестер Юнайтед» — «Сток Сити».

Беларусь 8

08.00 Футбол. Чемпионат Англии. «Манчестер Юнайтед» — «Сток Сити».

Белст

07.00, 21.00, 05.00 «Аб'екты». 07.15, 19.55, 02.25, 23.45, 01.10 «Студыя «Белст»».

Белст

07.00, 21.00, 05.00 «Аб'екты». 07.15, 19.55, 02.25, 23.45, 01.10 «Студыя «Белст»».

З НАГОДЫ

Днямі пісьменніку і журналісту Навуму Галыяровічу стукне 70. На беларускім радыё часта з'яўляецца нататкі з яго блога па хвалюючых пытаннях жывяці.

«Жыццё навокалі сабе. З наміцця хочацца выключыцца».

РОЗДУМ

Кожны выключны па-свойму...

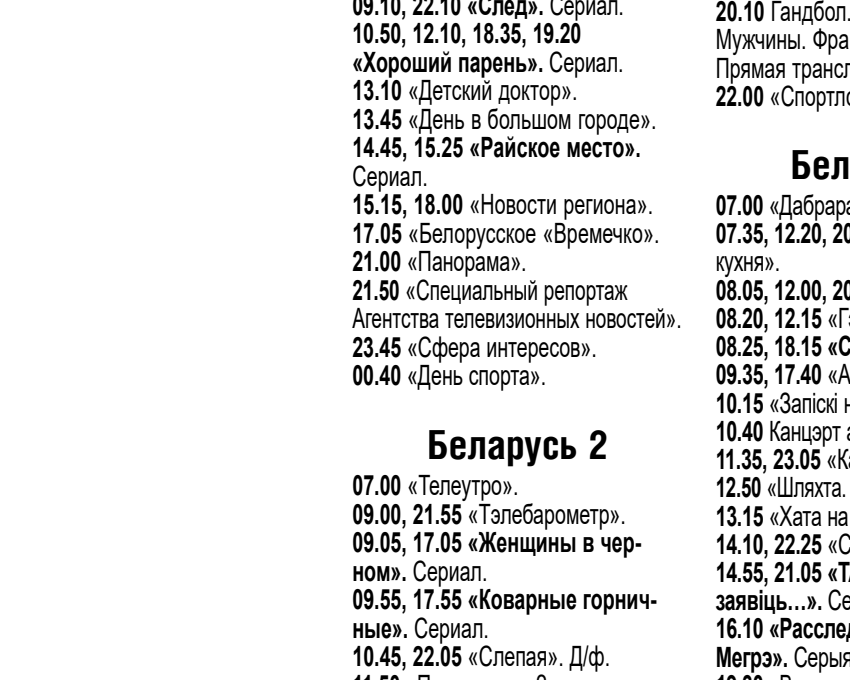
Любіць не толькі сабе. З наміцця хочацца выключыцца. Жывіцца навокалі сабе... Гэта радкі я напісаў даўно.

«Цывілізацыйным метадам» і можна мношчым свае «фэ» правільна спознаць жывяці.

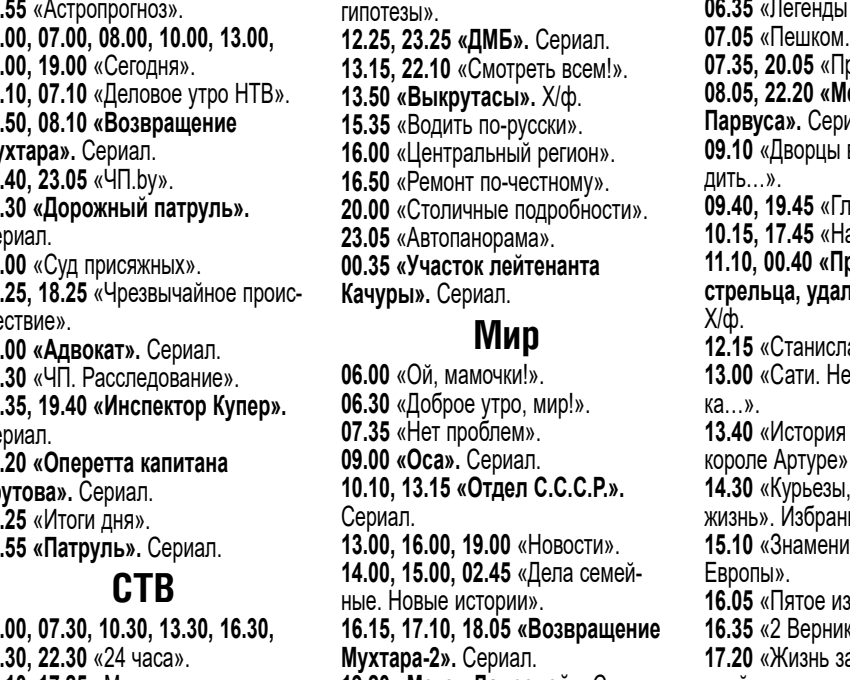
«Цывілізацыйным метадам» і можна мношчым свае «фэ» правільна спознаць жывяці.

«Цывілізацыйным метадам» і можна мношчым свае «фэ» правільна спознаць жывяці.

«Цывілізацыйным метадам» і можна мношчым свае «фэ» правільна спознаць жывяці.

«Цывілізацыйным метадам» і можна мношчым свае «фэ» правільна спознаць жывяці.

«Цывілізацыйным метадам» і можна мношчым свае «фэ» правільна спознаць жывяці.

ВЫСОКІ ГОСЦЬ

Стэфан ЭРЫКСАН: «Было прыемна!»

Былы амбасадар Швецыі ў Беларусі Стэфан Эрыксан даволі весела правёў час у Беларусі. Ва ўсталякім выглядку пра гэта сведчаць здымкі, якімі дыпламат прайноставаў свай беларускі адпачынак у сацыяльных сетках.

У Беларусі дыпламат не быў з чэрвеня 2012 года, тады яму не прыймаўся акрадытнам на працу з-за «пшоўскага дасяння».

«Вельмі многа станоўчых эмоцый і ўражанняў ад сустрэч з блізкімі людзьмі і месцамі, якіх я ўсё такі звязаны сам собою жывяці».

ЧАСТНАЯ ЖЫЦЦЬ

Александр Рыбак прилетел в Беларусь

Артист заочера разместил на странице в социальных сетях фотографию со своими белорусскими бабушками.

«Озорное счастье!» — подписал снимком Александр Рыбак.

ЧЕТВЕРГ, 18 ЯНВАРЯ

Беларусь 1 06.00, 07.20, 08.15 «Добroe утро, Беларусь!».

ЧЕТВЕРГ, 18 ЯНВАРЯ

Беларусь 2 07.00 «Телелур». 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости».

ЧЕТВЕРГ, 18 ЯНВАРЯ

Беларусь 3 07.00 «Телелур». 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости».

ЧЕТВЕРГ, 18 ЯНВАРЯ

Белст 07.00, 21.00, 05.00 «Аб'екты».

ПЯТНИЦА, 19 ЯНВАРЯ

Беларусь 1
06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь».
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 01.50 «Новости».

12.40 «Мир наизнанку».
13.30, 19.15 «Американский жених».
14.25 «На ножах».

ОНТ
06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости».

ОНТ
06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости».

18.45 «Андрей Малахов. Прямой эфир».
20.40 «Семейный детектив».
22.10, 23.10 «Склифосовский. Реанимация».

09.25, 00.30 «День засекреченных списков». Д/ф.
10.40, 17.35 «Самые шокирующие гипотезы». Д/ф.

Россиа Культура
06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 10.00, 15.00, 19.30, 23.40 «Новости культуры».

Белсат
07.00 «Экспедиция «Nalanga». Репортаж.
07.15, 12.45 «Людскія справы».

СУББОТА, 20 ЯНВАРЯ

Беларусь 1
06.20 «Існась».
06.45 «Любовь приходит не одна». Х/ф.

08.50 «Вечны кліч». Серыял.
10.00 «Хата на хату».
10.55 «Беларуская кухня».

Второй этап. Прямая трансляция (в перерыве – «Спорт-центр»).
ОНТ
07.00, 09.00, 16.00, 20.30 «Наши новости».

СТВ
06.15 «Золушка в сапогах». Х/ф.
07.10 «Знакомство с Факерами-2». Х/ф.

07.05 «Бабушки надвое сказали». Х/ф.
08.25, 02.30 Мультфильмы.
09.50 «Обыкновенный концерт».

09.25, 00.30 «День засекреченных списков». Д/ф.
10.40, 17.35 «Самые шокирующие гипотезы». Д/ф.

Выпраўляем памыяку
ПЕРАСТАРАЛІСЯ
У мінулым нумары на апошняй старонцы «Народнай Волі» быў надрукаваны календар рэлігійных святаў на 2018 год.

тэхнічных службаў ён «згубіўся» пры вёрстыцы. Рэдакцыя прыносіць свае прабачэнні праслаўным вернікам і ўсім-ўсім чытачам газеты.

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 21 ЯНВАРЯ

Беларусь 1
07.00 «Сваты-4». Серыял.
09.00, 12.00, 15.00 «Новости».
09.10 «Арсенал».

15.20 «Беларусь як песня».
15.50 «Верныя сябры». М/ф.
17.30 «Вечны кліч». Серыял.

11.05 «Дорогая передача».
11.45 «Интеграция Дакунайте».
14.40 «Дорогая передача».

09.20 «Пища богов».
11.00 «Большой завтрак».
11.40 «Дорогая передача».

13.55 «Шедевры мирового музыкального театра». Дж. Гершвин. Опера «Порги и Бессе».

Адрас рэдакцыі: 220030 Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Рэымная: тэл./факс (017) 328-68-71.
Рэкламны адзел (017) 328-68-09.
nvonlineinfo@gmail.com http://www.nv-online.info

Падпісныя індэксы:
63222 – для індыўідуальных падпісчыкаў,
632222 – для прадпрыемстваў і арганізацый.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

Паклопы ў рэдакцыі няма магчымасці рэагаваньня і вяртаць нявыкарыстаныя матэрыялы, яны павінны ўстаць у перапіску за сабой. За інфармацыяй, размяшчэнне ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя «Народнай Волі» не адказвае.